

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Secundus, Siue Exempla, In Septem Capitalium Vitiarum
Detestationem, Per Quadragesimam, Anno M. DC. XLVI. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 7. B. Mariæ Virginis nomen, reuerentia sodalitatis, castitatis moium,
lilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48186](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48186)

libidini ignominiam, vt tantò magis ab ea abhorreret, quantò minùs vult honoris paci detrimentum. Est enim vitio huic adeò annexa infamia, vt ob illud Magdalena non solùm à Pharifæo, sed etiam ab ipso Euangelista *peccatrix* appellaretur.

Luc. 7. 36.

VII.

B. MARIAE
VIRGINIS NO-
MEN, REVE-
RENTIA, SO-
DALITATIS,
CASTITATIS
MOTIVVM, LI-
BRA.

Vt autem pudore tantò magis deterreantur, non tantùm notantur impudicæ, quando vocantur *peccatrices*, sed etiam quando proprio nomine nuncupantur. Pleraque enim feminarum nomina sunt virginum nomina, aut certè non modò honestarum, sed etiam sanctarum matronarum. Quid putas tibi dici, si inhonesta es, quando Cæcilia, Thecla, Catharina, Barbara, Vrsula, Margarita, aut Martha vocaris? Hungari, reuerentiæ caussa erga Dei Matrem *Dominam suam*, nulli alteri fæminæ nomen *Mariae* imponunt. Quàm indignum fuit, Iudæi huius obscœnissimã filiam tantùm sibi fūmere, vt, ad regendum facinus, se sineret, pro *Messia matre*, haberi; & honorari? ita indignissimum est, te tantæ Virginis nomen ferre, & non imitari virtutem; sed scortari, moechari. Verùm ad vos me conuerto, Mariani Sodales, quorum hodie patrona, Angelo nunciante, in Matrem Dei electa colitur, vos nolite prædictum iuuenem Clericum imitari, qui otio, ignaviæ, Baccho & ventri deditus, aliud fortasse è diuinis litteris nihil sciuit, quàm vt Isaiæ de Virgine paritura vaticinium, in scurrilem iocum, & ad excusandas excusationes in peccatis adhiberet. Væ, qui se Virginis profitentur ministros, & in sordibus versantur, die ac noctè! *Virginum* illa *virgo est*, non meretricum, non scortatorum, non libidinosorum. Nullos magis purissima auersatur, quàm impuros; castissima quàm incestos, intemerata, quàm maculis omnibus inquinatos. A Deo, atque ex Euangelio discite, quales esse oporteat, qui eius esse in familia volunt. Ad *Angelorum Reginam & Dominam* missus est Angelus Gabriel. Qui sunt Angeli, vel Angelis pares, immo superiores? *qui non nubunt, nec nubuntur*; qui in carne viuunt sine carne; inter delicias sine voluptate. Hi non tantùm Angeli sunt, sed Angelis, hoc nomine, maiores; Angeli enim, quia non tentantur, non pugnant, non vincunt, nec referunt coronam suæ castitatis. Vobis magni ea virtus constat. Rogarat aliquando religiosus, Cupidine exagitatus, F. Ægidium, quo sibi antidoto, aduersus hoc morbi genus, vtendum arbitraretur? *Quid, inquit ille, mi frator, quid molosso te incessentia*

Luc. 1.
Matth. 22. 30.

Chron. S.
Francisci. 1. p.
1. 7. 6. 7.

*incessenti faceres? Saxo, dixit alter, aut fuste ita exciperem, ut fugere compelleretur. Tum S. Ægidius, Ita cum carne tua, quando lasciuire incipit, age & desinet molesta esse. Sic, diuinâ gratiâ, vos carnem vestram tractatis; atque, vt, quæ priuatim scio, plurima omittam, ardor corporis castigandi, & è multitudine, & è seueritate se se flagellantium heri eluxit. Mirati sunt multi tantam austeritatem; multi ad imitandum exarserunt. Si vsus esset his remedijs clericus ille iuuenis, longè meliorem nobis historiam reliquisset. Itaque ille abominatio fuit Deiparæ, nec jam Angeli, sed diaboli officio functus; quem non potuit, nisi vt defectorem, & irrisorem agnoscere: cum similis simili gaudeat, & castos casta amet; impuros Virgo excretur. Vos Angelum Gabrielem imitami, cuius insigne est, vt, liliu gestans, Mariam pingatur salutare. Liliu enim est symbolum castitatis. Supernè patet, in imo clauditur; vti & castus ad hæc inferiora, mundana & carnalia cor gerit clausum; sed apertum ad cœlestia, vt dicat: *Nostra conuersatio in cœlis est.* Sic enim etiam *mulier innupta & virgo cogitat, quæ Domini sunt, vt sit sancta corpore & spiritu: quæ autem nupta est, cogitat, quæ sunt mundi, quo modo placeat viro.* Liliu candet, vti & castitas est pura. Liliu punctis aureis fulget, vti & castitas ornata charitate. Nam Christi & Matris eius amore vos seruatis illibatos. Liliu est medicina vstionis; vti nihil magis extinguit flammam libidinis, quàm amor castitatis. Liliu integrum cùm est, candet, & miræ est fragrantia, contritum autem & læsum, ac confricatum splendorem pariter amittit & odorem; atque illico foetere incipit; ita castitas quàm diu integra manet, cœlestem spirat odorem; violata autem foetet, vt infernus.*

Phil. 3.
1. Cor. 7.

*Vt flos in septis secretus nascitur hortis,
Ignotus pecori, nullo contusus aratro,
Quem mulcent auræ, firmat sol, educat imber,
Multi illum pueri, multa optauere puella:
Idem cùm tenui captus defloruit ungue,
Nulli illum pueri nulla optauere puella.
Sic virgo dum intacta manet, tum chara suis, sed
Cùm castum amisit polluto corpore floret,
Nec pueris iucunda manet, nec chara puellis.*

Catull. in
carm. nupt.

Quid est, iumenta putrescere in stercore suo, ait S. Gregorius, nisi car-
nales

uales homines in fatore luxuria vitam finire? Quid multis opus est, ita fætet hoc vitium. vt qui ei sunt dediti, conscientia suadente, frequentare Congregationes sponte desinant, atq; seipsos excludant; quos sciunt B. Dei Matri abominandos. Quæ est maxima laus & Congregationum, & Congregatorum: nam, sicut mare, mortuos eijciunt.

VIII.

IMPURORVM
INSIGNIA NON
LILIA, SED
CORNYA.

Cùm ergo liligeri sint casti, atque illis insignibus, ob bonum vitæ odorem, ob innocentia candorem, ob eminentiam virtutis conspicui esse mereantur; quibusnam insignibus notantur impuri? Nimirum fractis auribus, exefas enim sæpe habent aures, morosum, oculos fugillatos, totam faciem tuberibus notatam, & floribus illicitæ Veneris. Quin & fætor illos prodit; halitus damnat; hircuiunt; neque iam hircorum contenti sunt cornibus, verùm etiam ceruorum ramos gestant, de Phryxis in Actæones transmutati. Vt enim taceam à D. Senensi Catharina, à S. Euthymio Abbate, atque alijs quibusdam Sanctis Venereos illos pusiones, cùm fortè, in via transirent, de fætoe suo agnitos: *Si bene ac rectè iudicas*, ait in quadam homilia Cæsarius, *incomparabiliter grauiorem putorem reddunt cogitationes luxuriosa, quàm cloaca*. Certè Mallonia illa illustris Romana, quando mori sponte maluit, quàm in impuras Imperatoris delicias consentire, Tiberio non est verita, tanquã hirsuto atque olido seni, obscœnitatem oris exprobrare. Quapropter ille à vulgo *Hircus vetulus* est appellatus; honestissimo nomenclaturæ genere. De talibus supra citatus Poëta canit,

Est eruca salax, indexq; libidinis hircus:

Zach. 10: 3.
Matth. 25: 32.

immo ipse de talibus ait Dominus, per Zachariam: *super hircos visitabo*. Tunc scilicet, quando homines separabit ab inuicem, sicut pastor segregat oves ab hædis: & statuet, oves quidem à dextris suis, hædos autem à sinistris. Atque, vt noua quondam forma, alienaq; cornua fronti Addita Aristæum & Actæonem dedecorarunt, ita isti matrimoniorum vastatores non solum ipsi cornibus fædi sunt, sed alijs quoque, cum Diana, ignominiam aspergunt: vt dici possit,

Ouid. lib. 3.
Metam.

Dant sparsa capiti viuacis cornua cerui.

Quod, in Annalibus Choniates de Andronico Imp. Constantino-politano memorat, qui *cornua ceruorum* insignia & rari aliquid habentia, in porticibus fori suspendi iussit; non, vt alij magnates in palatijs